

Hvordan det i øvrigt skal finansieres, melder historien jo ikke noget om, men det er jo selvfølgelig også noget, som vi kan komme tilbage til, for jeg mener egentlig, at den del af SF's forslag jo i hvert fald er noget af det, der er til positiv diskussion fra regeringens side i forhold til forslagsstillerne.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen): Jeg skal kommentere den uddannelsesorienterede del af SF's beslutningsforslag nr. B 12 og skal da i øvrigt også udtrykke glæde over, at SF på denne her måde tager seriøst fat på de unges problemer.

Regeringen har sympati for mange af intentionerne i forslaget, og vi har da også allerede taget en række initiativer til at forbedre de unges muligheder for uddannelse.

Der er skabt bedre muligheder for en fleksibel overgang - og det er ikke uvæsentligt - fra folkeskole til ungdomsuddannelserne dels via lovene om brobygning og også den nye fleksible indgang til erhvervsuddannelserne i form af en ny første skoleperiode. De erhvervsgymnasiale uddannelser og de merkantile erhvervsuddannelser er netop enten blevet reformeret eller er i gang med en gennemgribende reformering.

En målrettet frafaldskampagne har reduceret frafaldet på de tekniske erhvervsuddannelser især på den indledende del fra 25 pct. til 14 pct., og vi vil ydermere sætte fokus på skolemiljøet på især erhvervsskolerne for at mindske frafaldet yderligere.

Der er etableret både erhvervsgrunduddannelse og den fri ungdomsuddannelse for dem, som ønsker individuelt tilrettelagte uddannelsesforløb, og begge er nu kommet godt i gang. Og sådan kunne jeg nævne adskillige andre initiativer.

Men vi må også erkende, at det tilsyneladende ikke har været nok. Der er stadig for mange unge, som ikke får en uddannelse, og som ryger ind i køen af ledige på kontanthjælp eller på dagpenge. Det er hverken de unge eller samfundet tjent med, og derfor har regeringen som bekendt fremsat en række lovforslag med det formål at styrke de unges muligheder for og tilskyndelse til at tage en kompetencegivende ungdomsuddannelse. Det vender vi tilbage til senere.

Når det gælder beslutningsforslaget, vil jeg som sagt koncentrere mig om det uddannelsesmæssige og gå konkret ind i de fire elementer, som forslaget om ungdomsgarantien forudsæt-

ter opfyldt. På de fire områder er vi i forvejen nået langt, mener jeg.

For det første er der forslaget om det, SF kalder fri eller - mere rigtigt med parenteser tilføjet - friere adgang til de videregående uddannelser. Regeringen er naturligvis enig med SF i, at så mange kvalificerede ansøgere til de videregående uddannelser som overhovedet muligt bør have en plads. SF erkender dog selv, at det på visse uddannelsesområder og visse institutioner ikke er muligt inden for en overskuelig fremtid at optage alle.

Tilbage står SF's ønske om i løbet af en treårig periode at optage alle på humaniora, på samfundsvidenskab, på uddannelserne til folkeskolelærer, socialrådgiver, husholdningsøkonom og håndarbejds lærer og på arkitektuddannelsen.

Der blev rent faktisk fri adgang på en række områder. På Odense Universitet og Aalborg Universitetscenter, altså AUC, var der ledige pladser på humaniora. På AUC havde de ledige pladser på samfundsfag. Der var ledige pladser på erhvervsøkonomi-, erhvervsprog- og markedsøkonomiuddannelserne over hele landet. Både Københavns Universitet og Århus Universitet optog alle på økonomistudiet osv. Læreruddannelsen er fra 1991 til 1995 blevet udvidet fra 1.800 pladser til 3.800, og kapaciteten er planlagt udvidet igen i 1996.

Alt i alt må jeg konkludere, at vi på de få dimensionerede områder har foretaget udvidelser så hurtigt, som det har været forsvarligt, og der er etableret frit optag på de øvrige områder. Vi er tæt på at kunne optage alle kvalificerede ansøgere på de allerfleste områder, og hvis den geografiske mobilitet blandt ansøgerne blev lidt højere og måske gerne noget højere, kunne vi komme endnu tættere på det mål, som SF gerne ser opfyldt.

For det andet er der forslaget om flere pladser på social- og sundhedsuddannelserne samt sygeplejerskeuddannelsen. Etablering af flere pladser på de grundlæggende social- og sundhedsuddannelser - dem, vi kalder SOSU-uddannelserne - og på sygeplejerskeuddannelsen indgår allerede i regeringens planer om udvidelse af antallet af uddannelsespladser inden for erhverv med gode beskæftigelsesmuligheder.

Regeringen indgik i april 1994 en aftale med Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen og Københavns og Frederiksberg Kommuner om oprettelsen af i alt 2.050 ekstra pladser på de grundlæggende social- og sundheds-